

Volta

...nyt kun iltahämy laskeutuu...

Kuningas-aurinko, ruusuposki, päivän mahtavin kolikko,
kosketat minua, ja ihostani tulee sarveiskalvo,
selkärangastani optinen hermo, ja kehoni vapisee
puolittain kultavarastosi häikäisemänä, sen jota valutat
tämän meren ylle, ja kaupungin, ja sokaistun.
Tässä oli kerran – ja tiedän että ne yhä ovat paikalla –
talojen ja katujen rivistöjä, jotka kuuluivat toiseen kaupunkiin,
eivät tähän, jonka olet perin pohjin muuttanut.

Kävelemme vedenrajan vierellä. Yö-
kalastajien veneet ovat valmiina ryhtymään työhön
moottorit säksättäen, paloöljylamput nokissa,
ja koko kaupunki on ulkona iltakävelyllä,
rakastavaiset kylki kyljessä, ja nuoret miehet rehvastellen,
äidit ja isät, lapset, jäätelöä syövät,
vanhat miehet tuijottamassa jalkakäytäväkahviloiden pöydistä,
ja tummuvat kukkulat liikkuvat lähemmäs, kuin ystävälliset eläimet.

Ihana iltarusko sivelee kukkulat ja poukaman,
käsihartesi hipaisee omaani, kuin sattumalta,
kuten tämän nuoren tytön kosketus, kun hän kulkee vierelläni
keinuvin lantein, lyhyin askelin ja svengaavasti käyden,
kiiltävä musta tukka sutaistu taakse, soukka kaula ja hartiat
auringon läpiruskettamat, ja hänen oliivinruskea nauru.
Juon sinua, kimmeltävä valo, kuten viiniä, kuten musiikkia,
kuten tytön esi-isät ovat juoneet sinua tuhansia vuosia.

Huokoinen kaupunki, tytön nimi on *Elefthería*,
vaikka arpesi ovat yhä harmaita kesakkoja hänen silmissään
tällä hetkellä, kun valo ja valon taivutusmuodot
leikkivät keveinä hänen kasvoillaan kuten puhe tai laulu,
on hänen ikaikainen oikeus kävellä tätä satamalaiturin viertä
kuin sinun valosi vahtina ja soittimena
keräillä sitä syvien pupilliensa kaivoihin,
ja hänen on oikeus, rakkaan vapauden, polkea sinua kuten tanssija.

Rakas iltaloiste tuhatvuotinen,
heleäkurkkuinen laulaja, rakastettava kuin tämä tyttö,
kuinka en palvoisi suloasi jolla valat
tämän kaupungin ja sen ihmiset, muottia
joka muovaa kaiken jota koskettaa, koko maailman?
Minusta on tullut orjasi, jos ei kansalaisesi.
Ja janoten juoda sinut kokonaan, tyydyttäisin
säteilylläsi joka huokosen, tytön vapauden.

Richard Berengarten

Suomentanut / translated by Jouni Inkala

interLitQ.org